

GLASILO "BETONA"

ŠTEV. 5-6

CELJE, JUNIJ 1955

LETO IV

STANISKA
V. 1955

10 LET

OSVOBODITVE

1950 1955

5 LET

NAŠEGA ŠPORTA

Gradbeno podjetje

VOŠNJAKOVA 8 a - Telefon 30-281

|||||
IZVRŠUJE IN PROJEKTIRA VSE

|||||
VRSTE VISOKIH IN NIZKIH

|||||
GRADENJ
|||||

Razvoj Splošnega gradbenega podjetja „Beton“ Celje

Devet let je zelo kratka doba. Posebno kratka je ta doba, če hočemo govoriti o gospodarskem napredku.

Leta 1946 je bilo osnovano naše podjetje. Začetek je bil skromen, tako rekoč iz nič. Nekaj iniciativnih ljudi, bore malo zapuščine medvojnih in predvojnih podjetij...

Revolucionarni razvoj naše domovine je potegnil s seboj tudi nas gradbince. Zajel nas je revolucionarni val našega napredka in nas vključil kot važne, nujne pomočnike v našo gospodarsko izgradnjo.

Popotnik po Jugoslaviji pravzaprav šele danes vidi, kako pomembne in resnične so bile pred leti besede našega pokojnega gospodarskega voditelja Borisa Kidriča, »da bomo v teku socialistične izgradnje popolnoma preobrnili našo domovino«. Mnogi so takrat nejeverno zmajevali z glavami. — Danes, tovariši, mi vsi vidimo, da so te preroške besede postale dejstva, ki jih mi vsi na lastne oči vidimo samo če jih hočemo.

Gradbinci smo lahko ponosni, da imamo pri tem velikanskem, zgodovinskem delu svoj dostojen delež.

In mi, člani kolektiva »Beton«? Ali smo se tudi mi dostojno vključili v jugoslovansko skupnost? Lahko rečemo, da tudi ta odgovor ni težak. V našem bazenu v oko-

lici Celja, v trboveljskih revirjih, v Savinjski dolini, povsod stoje verni spomeniki našega dela, na katere smo lahko ponosni.

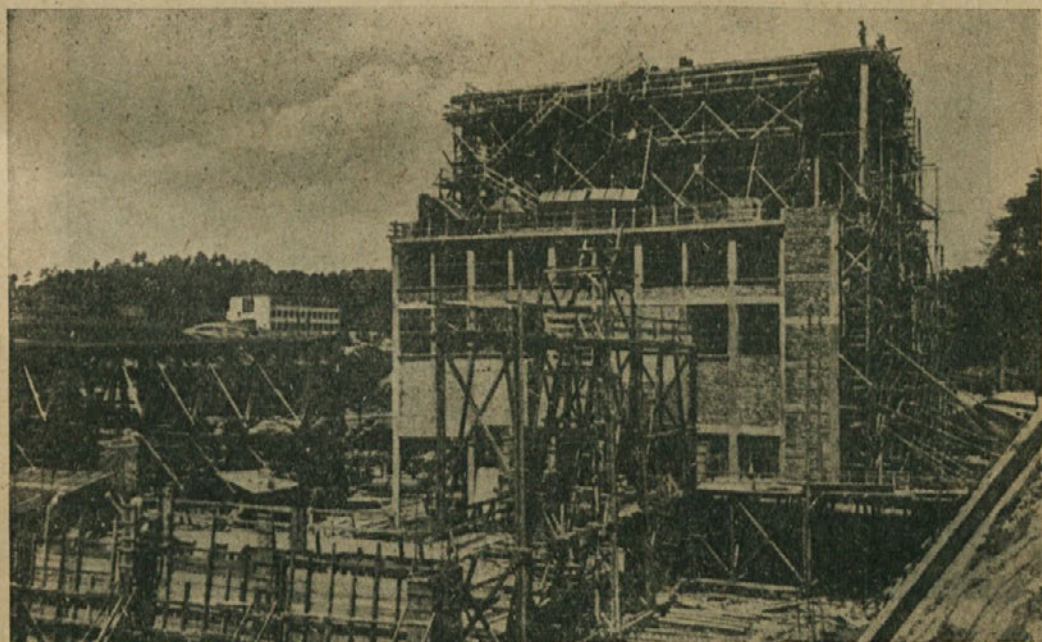
Številke govore:

Leto	Število zaposlenih	Vrednost del v 000 din	Število vajencev
1946	171	108,248 *	—
1947	695	536,448 *	14
1948	882	779,208 *	21
1949	868	661,088 *	45
1950	1094	802,599 *	47
1951	831	770,210	36
1952	1244	921,724	31
1953	1740	1.254,036	57
1954	1694	1.215,417	109

* Vrednost del, preračunana na ekonomske cene!

Rast naših centralnih obratov

Leto	Število delavnic	Vrednost del v 000 din
1947	3	14,411
1948	4	27,308
1949	11	37,300
1950	11	37,855
1951	11	64,588
1952	11	104,664
1953	12	187,133
1954	14	184,190

Gradnja elektroplavža v Štorah

NAŠA DELA — NAŠ PONOS

Pogled nazaj — pičlih devet let kaže pestro sliko našega dela. Skoraj ni večjega kraja ali večje tovarne v našem bazenu, kjer naš kolektiv še ni delal.

Seveda, naš ponos so naše velike gradnje.

V **Železarni Štore** delamo že od samega začetka. Tam smo zgradili do sedaj že nad 40 objektov. Dejansko so Štore v primeri s stanjem v letu 1946 popolnoma spremenjene in popotnik, ki v teh letih ni bil tam, se ne bi več znašel.

Najpomembnejše delo je elektroplavž s pomožnimi objekti ter Sinter naprava, ki je sedaj v delu. Tudi drugi veliki objekti, kot livarna z modernimi sanitarijami, industrijska šola, naselja za preko 100 stanovanj, samski dom, ceste, industrijski tiri, sodoben kulturni dom — so zrastle v teh kratkih letih in sedaj koristno služijo kolektivu Železarne in naši gospodarski skupnosti.

Drugo nič manjše naše stalno »biva-lišče« so **Trbovlje**. Na prvem mestu je tu povsem nova Strojna tovarna z ogromno obdelovalno dvorano, transportnimi objekti ter najmodernejšim upravnim poslopljem. Nadalje smo gradili v Trbovljah mnogo stanovanjskih objektov za OLO, samski dom ter razne trafopostaje in druge industrijske objekte in ceste. Stalno delamo v večjem ali manjšem obsegu tudi za **Cementarno Trbovlje**. Prva leta po vojni smo gradili silose, sedaj pa je v gradnji nova

žičnica z nakladalno in razkladalno postajo.

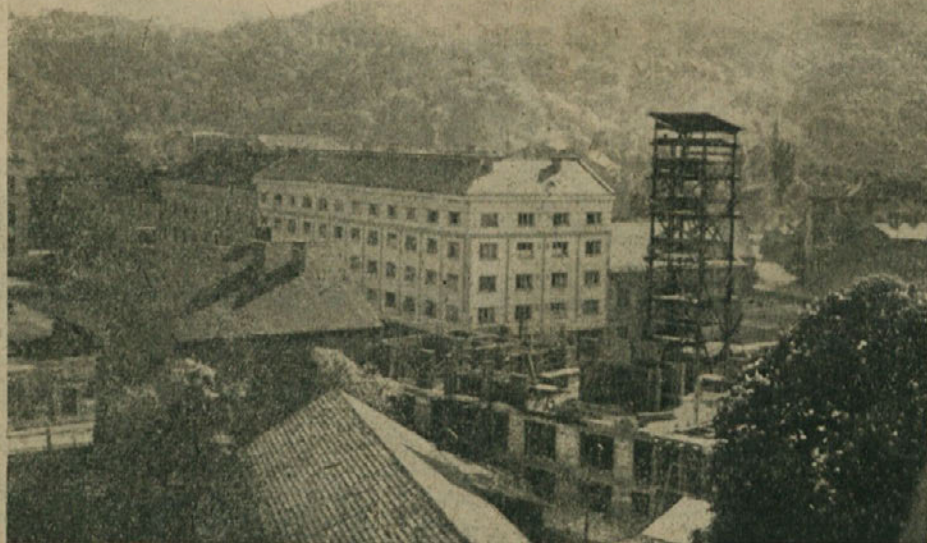
V **Elektrarni Trbovlje**, ki se stalno širi in modernizira, izvaja naše podjetje vsa delikatnejša dela. Tu lahko omenimo predvsem dviganje lupinaste betonske strehe za 9 m, ki je bilo izvršeno ob sodelovanju Železniškega transportnega podjetja letos spomladi.

Naš stalni investitor je tudi **Rudnik Zagorje**. Največji objekt je izredno moderna kopalnica. V velikem obsegu smo gradili stanovanjske objekte, med njimi tudi zaključeno naselje v Potoški vasi. Zgrajen je bil moderni zdravstveni dom, mnogo manjših in večjih industrijskih objektov. Sedaj pa je tudi v gradnji velik kulturni dom.

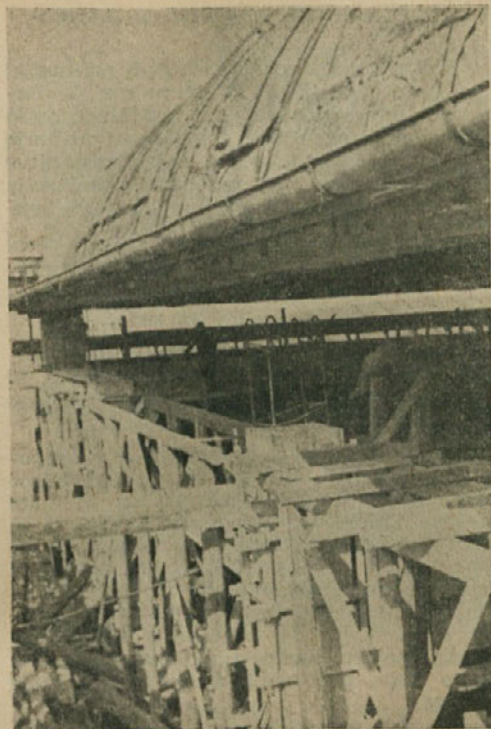
Pred leti smo precej gradili tudi v Hrastniku, in sicer samski dom za rudnik ter industrijske in stanovanjske objekte za steklarno. Naše delo je tudi leseni viadukt v Hrastniku.

Najprejrejša je naša dejavnost v Celju. Gradnje so sicer v primerjavi s Štorami ali Trbovljami manjšega obsega, zato jih je pa mnogo več. Najprej si pogledimo izgradnjo celjske industrije: LIP (povsem nova), Tovarna organskih barvil, mnogo industrijskih objektov za Cinkarno, TEP, Avtoobnova, Finomehanika in druge. Gradili smo tudi v vseh opekarnah.

Pomembne v Celju so stanovanjske izgradnje za Cinkarno, TEP, LOMO in druge.

Pogled na stanovanjski blok v Celju, Kocbekova ulica

*Dviganje lupinaste strehe
v elektrarni Trbovlje*

Pomembno delo v Celju je bila tudi izgradnja velike trafo razdelilne postaje v Selcah z industrijskimi in transportnimi objekti.

Lani smo v Celju pričeli z regulacijo Savinje. To je delo, ki bo za nas pač trda preizkušnja.

Uspešno smo se uveljavili tudi gradnjah modernih cest. Pričeli smo s Teharsko cesto, izredno naglo smo modernizirali cesto na Ostrožno, največje delo te vrste pa opravljamo na **Vranskem**.

Vendar vse to še daleč ni vse. Nikakor se smemo prezreti pomembnih objektov pri Steklarni Rogaska Slatina, pri Konusu Slovenske Konjice, gradnje stanovanjskih in industrijskih objektov za Tovarno kovanega orodja Zreče, objektov v Preboldu, Zalcu, Dobrni in drugod.

Ce omenimo še to, da smo opravljali manjša dela tudi na Kočevskem, v Ljubljani in obnovili grad Makole, smo s tem vsaj v grobem prikazali obseg naše dosedanje dejavnosti.

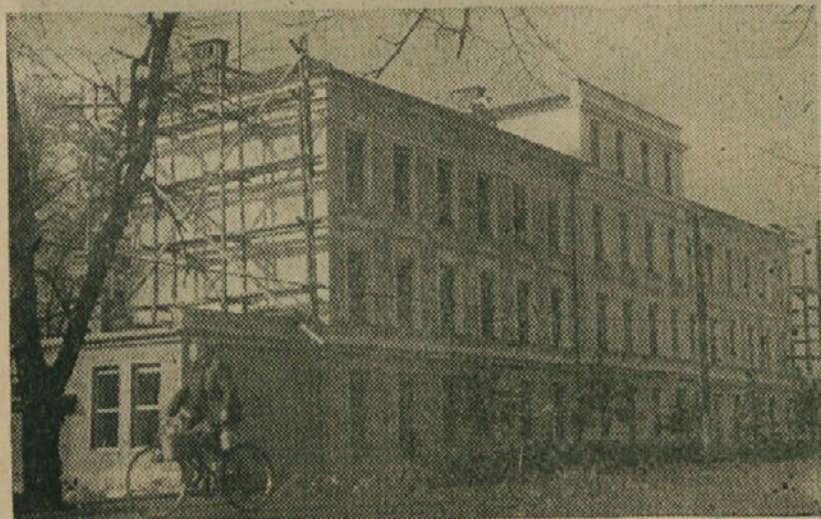
POMEMBNI DOGODKI

Pri opisu kratkega obdobja obstoja našega podjetja ne smemo prezreti dogodkov, ki so bili zanj najpomembnejši.

Prvi tak pomemben dogodek je bil v letu 1948, ko se je podjetje razdelilo in je bilo v Trbovljah ustanovljeno samostojno podjetje SGP »Zidar«.

Leta 1949 je sprejelo vodstvo podjetja zelo važno odločitev, da pristopi h gradnji delavnic, skladišča in garaž na Lavi. To je bilo tudi uspešno izvedeno, in sicer v večini z lastnimi sredstvi.

Leta 1950 je bila dograjena še mizarška

*Poslopje
vajeniške šole
po izvršeni
adaptaciji.*

delavnica. S tem so bili na Lavi skoncentrirani večinoma vsi obrati, razen cementinarske delavnice in žage.

Leta 1950 je prišlo do ponovne združitve »Betona« in »Zidarja«, s čimer se je podjetje znatno povečalo in okrepiło.

Leta 1950 so bili v podjetju izvoljeni prvi samoupravni organi ter so prevzeli upravljanje podjetja v svoje roke.

Leta 1953 je delavski svet sklenil, da nabavi podjetje najnujnejšo težko mehanizacijo iz tujine. Kupljen je bil bager, buldozer, kompresor, s čimer je podjetje dobilo osnovno mehanizacijo za izvajanje nizkih gradenj. Kako koristna in pomembna je bila ta odločitev se zavedamo šele danes.

Leta 1953 je pričelo izhajati »Glasilo«.

Leta 1952 je delavski svet načel vprašanje reorganizacije podjetja. Razpisan je bil natečaj za izdelavo poslovnika podjetja.

Leta 1952 so bili prvič izvoljeni po gradbiščih **obratni sveti** kot pomožni samoupravni organi.

Leta 1954 je bilo na podlagi sprejetega poslovnika in sklepa delavskega sveta podjetje **reorganizirano**. Ustanovljene so bile ekonomske enote in reorganizirana uprava podjetja.

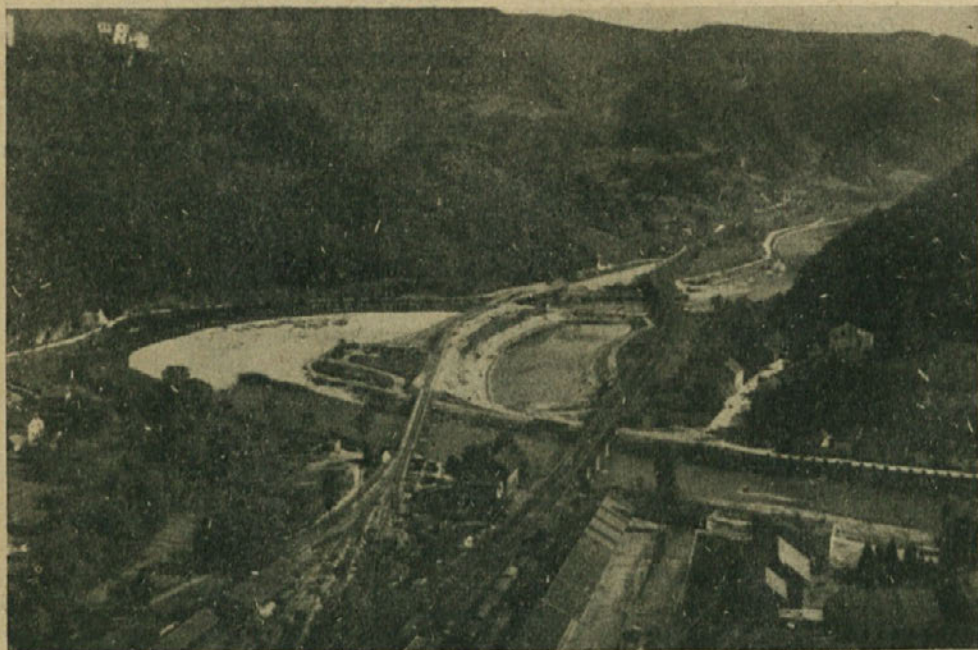
DELO SAMOUPRAVNIH ORGANOV

Kot menda povsod, tako tudi pri nas ni šlo brez začetniških težav in napak. Delavsko samoupravljanje je gradbince našlo precej nepripravljene. Nerešena vprašanja sezoncev, težavna vprašanja nastanitve ljudi, nestalnost kadrov, slaba organizacija dela, slaba mehanizacija in še mnogo tega.

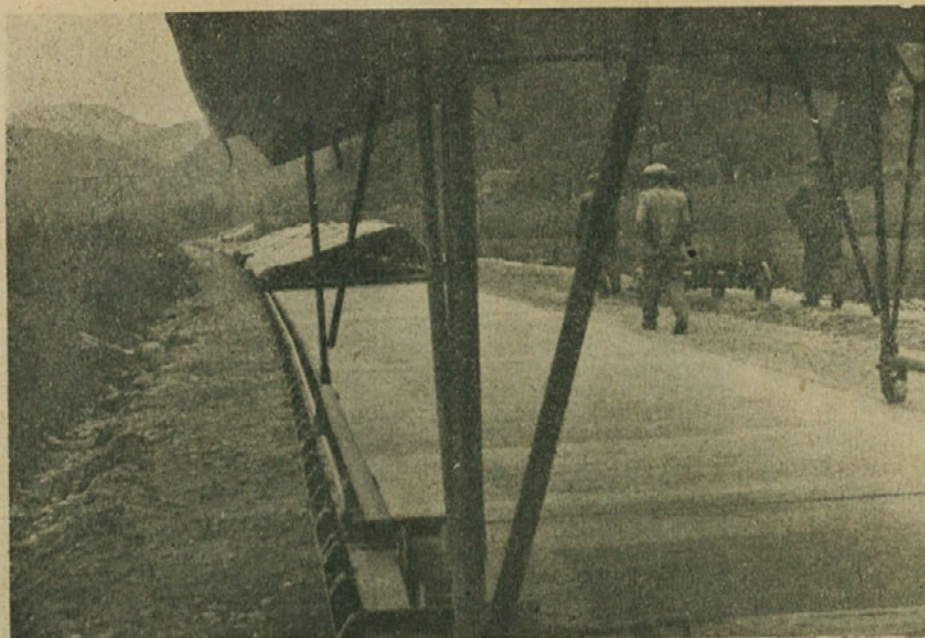
Gradbeni delavec takrat še ni kazal pravega zanimanja za delavsko upravljanje. Takrat še ni hotel uvideti, da je razlika med podjetji nekoč in sedaj.

Delavski samoupravni organi so se morali spoprijeti predvsem in najprej s to napačno, zastarelo miselnostjo. Potrebno bi bilo mnogo vzgojnega dela.

Danes še ni mogoče reči, da smo že popolnoma uspeli. Mnogo delavcev, ki delajo pri nas, še ni zajela zavest, da so člani našega kolektiva. Mnogo je na žalost še vedno takih, ki gledajo samo na to, kje je trenutno lažji zaslužek. Uspeh delavskih samoupravnih organov je v tem, da je sedaj že mnogo delavcev drugačnih. Treba je samo priti na zasedanje delavskega sveta, pa se lahko vsak sam prepriča, kako resno pojmujejo njegovi člani svoje naloge.

Pogled na gradbišče »Regulacija Savinje«

Betoniranje ceste Maribor—Trst na sektorju Vransko

Treba je le pogledati zapisnike samoupravnih organov zadnjih 2 ali treh let, pa ni težko ugotoviti, da naši samoupravni organi delajo resno.

To je dejanski napredek.

Ako človek lista po dokumentarnem gradivu naših samoupravnih organov, veje iz tega gradiva ena sama ostro začrtana smer njihovega dela: skrb za napredek podjetja, skrb za zdrave, socialistične odnose v kolektivu.

Prav je, da na tem mestu omenimo imenski sestav dosedanjih upravnih odborov podjetja, torej imena tistih članov delavskih samoupravnih organov, na katerih je ležalo do sedaj največje breme dela.

Člani upravnega odbora za leto 1950/51 so bili:

Predsednik: Zgomba Ferdo

Člani: Jeras Venceslav
Dr. Pajnič Marko
Žohar Evgen
Hajnsšek Karel
Ribič Martin
Bibič Jože
Goršek Stanko
Ceh Ivan

Leto 1952:

Predsednik: Zgomba Ferdo

Člani: Jeras Venceslav
Sadar Adolf
Bevc Jože

Mirnik Karel
Žohar Evgen
Gorenšek Konrad
Medved Jože
Slemenšek Alojz
Šribar Ivan

Leto 1953:

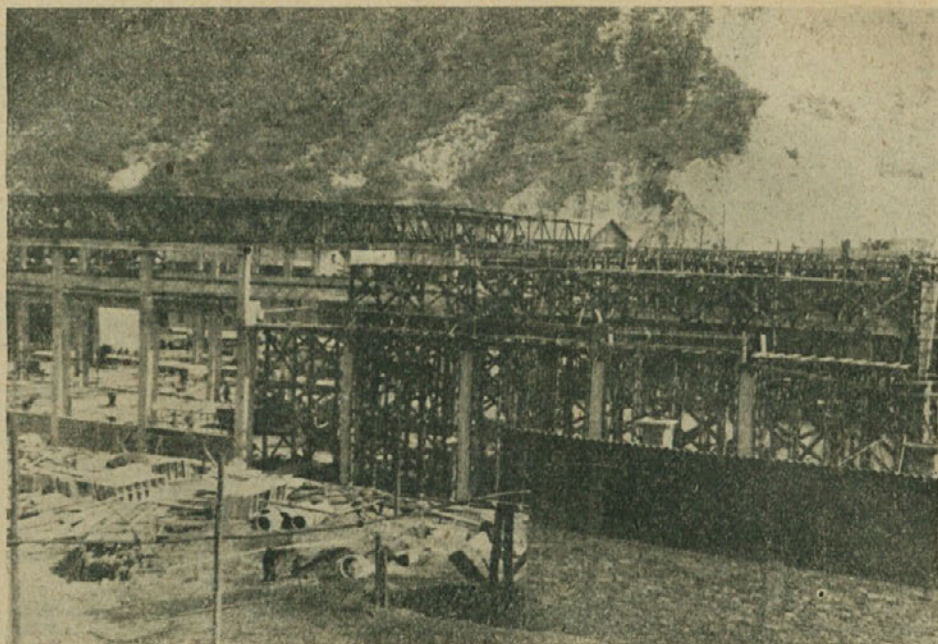
Predsednik: Franič Ivo

Člani: Jeras Venceslav
Rupret Franc
Humski Anton
Verdel Karel
Kožar Alojz
Mirnik Karel
Arnuš Ludvik
Artiček Martin
Bratina Franc
Korent Ivan
Boršič Milan

Leto 1954/55:

Predsednik: Franič Ivo

Člani: Jeras Venceslav
Ribič Martin
Korent Ivan
Vitanc Franc
Humer Franc
Divjak Stanko
Dolenc Cvetko
Mohar Jože
Žohar Evgen
Rajh Vlado

Hala Strojne tovarne Trbovlje v gradnji

In upravni sveti po gradbiščih? Le-ti so uspeli zelo različno. Priznati moramo, da delata resno upravni svet centralnih obratov in gradbišča Store, torej sveta na dveh enotah, ki sta imela do sedaj razmeroma stalen sestav ljudi. Iste pogoje je imelo tudi Celje in Trbovlje, vendar nista ti dve enoti pokazali niti približno toliko.

Praksa je pokazala, da imajo upravni sveti izredno pomembno in široko polje dela. Svoj pomen dobivajo tem bolj, čim bolj se izpopolnjuje organizacija podjetja, plačilni sistem, premiranje itd.

Uspeh dela upravnih svetov nekaterih ekonomskih enot nam je dokaz, da je treba v tej smeri delati tudi še naprej prav tako vztrajno.

SKRB ZA ČLANE KOLEKTIVA

Čeprav razdobje, ki je za nami, ni bilo ugodno, ker je bila poglobljena naloga dogotoviti osnovne gospodarske izgradnje, vendar podjetje ni zanemarilo skrbi za svoje člane. Lahko smo ponosni na uspehe, ki smo jih v tem času dosegli.

Tu je na prvem mestu izgradnja stanovanj. Naš ponos je stanovanjski blok v Kocbekovi ulici, ki je bil zgrajen s pomočjo LOMO Celje. Zgradili smo nadalje

dva lepa bloka ob Ipavčevi ulici in Dečkovi cesti, zidane provizorije v Celju in na Gomilskem.

Uredili smo počitniška domova v Cričkenici in na Gomilskem. S prostovoljnim delom je bila zgrajena kulturna dvorana, športni stadion z dvosteznim kegljiščem.

Delavsko naselje v Zagorju in v Štorah je dobro urejeno.

Leta 1953 smo kupili nov avtobus, ki opravlja med tednom redni prevoz delavcev na progi Gomilsko-Store, ob nedeljah pa koristno služi za številne izlete članom kolektiva.

Podjetje skrbi primerno tudi za kader. Najlepši dokaz za to je 16 študentov in 109 vajencev.

NAŠI DELAVCI

Sestav našega kolektiva je izredno pester. Ne moremo se pohvaliti, da se je že povsem ustalil. Vendar, po 9 letih lahko potrdimo vsaj to, da se je ustalilo vsaj »ogrodje«. Vsako naše gradbišče že razpolaga sedaj s svojim sposobnim osnovnim kadrom in to je najvažnejše.

Iskusnje rudarjev iz revirjev se koristno dopolnjujejo s pridnostjo naših delavcev iz Hrvatskega Zagorja in Prekmurja.

Mnogo naših delavcev je s Kozjanskega, iz Savinjske doline, največ strokovnega kadra pa iz Celja in okolice.

Redno delajo pri nas tudi večje skupine Bosancev.

Ob tem pogledu nazaj lahko obstane oko na marsikaterem delavcu, ki je pred 9 leti začel v našem kolektivu s krampom in lopato, a opravlja že danes visokokvalificirane posle.

Povsem isto velja tudi za tehnični in uslužbenški kader. Pred leti še čisti »ze-lenci« opravljajo danes samostojno že najodgovornejše naloge.

Trda šola na naših gradbiščih je usposobila naše kadre. V tem je bistveni napredek in tega ob tej priložki ne smemo pozabiti.

Levo: Vila »Mira« — naš počitniški dom v Crikvenici

Na obratu Gomilsko ima podjetje svoj počitniški dom

Pet let dela naših športnikov

Agilni predsednik SSD
tov. Jeras Venceslav

Na pobudo nekaterih članov kolektiva, med katerimi ima največ zaslug direktor podjetja tov. Jeras Venceslav, je bilo leta 1950 ustanovljeno Sindikalno športno društvo »Beton« Celje.

Kot povsod, tako so bile tudi tu začetniške težave. Odbor društva z agilnim predsednikom tov. Jerasom na čelu je znal prebroditj začetno krizo, pravilno organiziral društveno delo po sekcijah in že so se pokazali uspehi: množičnost, nastopi, lokalna tekmovanja, temovanje za republiško prvenstvo, kjer nekatere sekcije še sedaj sodelujejo.

Seveda ni šlo vse tako gladko, treba je bilo mnogo organizacijskega dela. V tesni povezavi z ostalimi športniki Celja, predvsem pa s športniki gradbenih podjetij Slovenije, je bilo mogoče zainteresirati za aktivno udejstvovanje v društvu večje število mladine.

Na pobudo društvene uprave so bili urejeni športni objekti — kegljišče, sindi-

kalni dom in igrišče za odbojko. Organizirani so bili vsakoletni športni dnevi gradbincev, kar je organiziralo edino naše društvo in je postala to že tradicija.

Tudi letos je organiziran športni dan gradbincev, na katerega so povabljeni vsa večja gradbena podjetja LRS. To tekmovanje se bo odvijalo v okviru proslav 10. obletnice osvoboditve, istočasno pa slavi naše društvo 5-letnico obstoja.

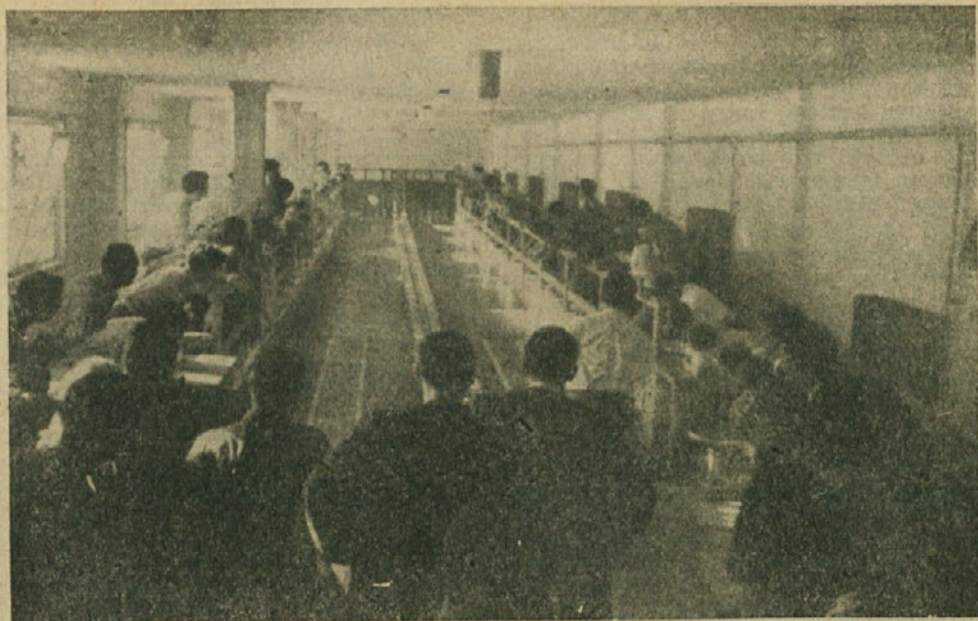
Večina gradbenih podjetij se je temu tekmovanju odzvala, tako da bo Celje v dneh 9. in 10. julija pričr množičnemu tekmovanju v nogometu, odbojki (moških in ženskih ekip), kegljanju (moških in ženskih ekip), namiznem tenisu, balinanju, streljanju in šahu.

Tako hočemo tudi mi gradbinci dostojno proslaviti 10. obletnico osvoboditve, društvo pa 5-letnico plodnega delovanja.

Površni obrisi dosedanjega društvenega dela so naslednji:

KEGLJAŠKA SEKCIJA

Pri podjetju je bilo večje število kegljačev, ki niso imeli svoje sekcije, ker niso imeli na razpolago prostora, to je kegljišča, kjer bi skupno vadili. Toda nekega dne — tekli so zadnji zimski dnevi 1950/51 — je bil sprejet predlog, da si zgradimo svoje kegljišče. Dobra ideja — vendar kje dobiti material in kako kriti ostale stroške, ki niso najmanjši. Danih je bilo mnogo predlogov, najboljši med njimi je bil, da bi enostavno prezidali staro skladišče na Ljubljanski cesti poleg direkcije. Material je bil večinoma na mestu; stare, delno zidane barake so nudile materiala dovolj, delovna sila — prostovoljci športniki Betona, ki so sprejeli obveznost, da bodo izvršili potrebne ure ob podpori ostalega kolektiva podjetja, od direktorja podjetja tov. Jerasa, ki je bil sam vedno aktiven športnik — pred vojno je bil kolesar — preko ostalega vodilnega osebja, ki je pomagalo po svojih močeh, poleg strokovnih nasvetov tudi aktivno pri gradnji tega lepega športnega objekta, do slehernega člana kolektiva, ki so nizali kamen na kamen, opeko na opeko ter s svojim delom postavili temelje svojemu matičnemu društvu, pripomogli k ustanovitvi kegljaške sekcije in s tem doprinesli k razmahu kegljanja v Celju in okolici. Delo je napredovalo ne samo hitro, temveč zelo hitro, saj je v kratkem času od predloga za zi-

Otvoritev dvosteznega kegljišča v Celju

danje kegljišča do prvega lučaja v mesecu juniju 1951 minilo komaj nekaj mesecev in stal je eden zelo lepih športnih objektov v Sloveniji — dvostezno kegljišče. Isto leto so bili zgrajeni ostali prostori okoli kegljišča, kjer so športniki SSD »Beton« našli svoje zavetje, tu so si našli in uredili prostor tudi za odbojko, namizni tenjs itd.

Povrnimo se h kegljačem. Posamezni kegljači našega kolektiva so kegljali pri raznih krožkih in klubih. Že ob otvoritvi kegljišča je bila na tekmovalnem prostoru zbrana nova vrsta desetih mož-kegljačev, ki so končno našli svoj prostor, kjer so se lahko pričeli izživljati tudi športno.

Začetek je tak, kot vsak začetek. Prvi treningi, ki so pritegnili mnogo navdušenih kegljačev, so pokazali, da imamo dosti dobrih kegljačev, s katerimi bomo lahko nastopali tudi na vseh tekmovanjih.

Prišli smo na tekmovanje že prvo leto in se dobro borili, vendar mlado moštvo ni imelo dosti izkušenj in v odločilnih trenutkih je popustilo. To nam je onemogočilo vstop na vrhunske tekme za najvišje naslove. Več sreče smo imeli prvi čas pri pokalnih tekmah, kjer smo se uveljavili večkrat pred najboljšimi in odnesli lepe pokale. Tako smo zmagali v Rogaški Slatini pred Medved-Gradom iz Zagreba ter Kladivarjem iz Celja ter dobili lep pokal.

Po začetnih uspehih je naše kegljanje doživelo tudi neuspehe, mimo katerih ne

moremo, saj v letu 1952 ni moglo iz svojega »začetniškega štadija«, kar se je poznalo na vseh prvenstvenih in pokalnih tekmah.

Ekipa je sicer dosegla v novembru 1952 še en uspeh, postala je sindikalni prvak Celja, nato je bil do februarja 1953 dolg odmor in na našem kegljišču se ni pojavil noben tekmovalec, sekcija je preživljala krizo.

Spomladj leta 1953 se je pričelo delo na novo. V sekcijo smo pritegnili nove člane kolektiva, ki so vsak dan napredovali, saj so imeli za učitelje svoje starejše tovariše. Kmalu je bilo na kegljišču vedno živahneje, odigrali smo mnogo tekem z najboljšimi celjskimi in okoliškimi klubi, kjer so bili vidni prvi uspehi — moštvo je napredovalo vidno od tedna do tedna.

Kar se je pokazalo na prvih prvenstvenih tekmah v sezoni 1953, ni bilo zadovoljivo zopet zaradi nediscipline posameznikov, ki so zamujali tekme, kar je bil pač hladen tuš za vse moštvo in tako se nismo plasirali niti za prvenstvo Slovenije v narodnem slogu, še manj pa v finale za Šefmanov pokal, kjer se nas je že od začetka tega tekmovanja držala smola. Vendar so treningi opravili svoje, kar se je odražalo v tekmi dne 13. 12. 1953, ki je bil nekaka prelomnica v življenju našega društvenega kegljanja.

S tem dnevom smo se namreč plasirali za tekmovalno v ligi in smo ob zaključku tega tekmovanja dosegli peto mesto izmed 12 nastopajočih. Z uspehom smo lahko zadovoljni in kegljači Lubej, Tepej, Zagorc, Cafuta, Matjaž, Škorjanc in Vanovšek so častno opravili svoj posel, čeprav so pred pričetkom tekmovanja gledali na rezultat zelo pesimistično.

Leto 1954 je bilo živahno na našem kegljišču. Moštvo je imelo dovolj treninga in rutine, da je lahko dosegalo nadaljnje uspehe.

V narodnem slogu je naše moštvo sodelovalo na prvenstvu Slovenije v Ljubljani, nato pa še na državnem prvenstvu v Zenici. Za to tekmovalje se naša ekipa sicer ni plasirala, vendar se je odzvala pozivu kegljaške zveze Jugoslavije, ki je iz propagandnih razlogov določila to tekmovalje v Bosni. Lepa spominska plaketa z državnega prvenstva v Zenici nam je lep spomin.

Ob koncu leta 1954 so naši kegljači zaznamovali še en uspeh, in sicer z osvojitvijo pokala JLA v počastitev 22. decembra, Dneva JLA. S tem tekmovaljem smo nekako zaključili uspešno leto 1954.

Leto 1955 se je pričelo s pokalno tekmo JLA v Celju, kjer smo odnesli drugo mesto. Nadaljevali smo tekmovalje v ligi in zasedli zopet peto mesto.

Sedaj želi sekcija pridobiti čimveč članov in pritegniti v svoje vrste predvsem mladino, ki bo polagoma zamenjala starejše člane.

*

Vzporedno z moško ekipo se je hitro pričela uveljavljati tudi ženska kegljaška ekipa, ki je že v začetku dosegla več uspehov, tako ekipnih kakor tudi individualnih. Visok plasman Ježeve in Snajderjeve na državnem prvenstvu v Zagrebu že leta 1952 so bili prvi sadovi vestnih treningov ter discipliniranosti.

Lepe rezultate je ekipa dosegla tudi na raznih prijateljskih borbenih tekmah, medtem ko je postajal plasman na prvenstvenih tekmah slabši. Vzrok temu je bil isti kot pri kegljačih — popuščanje v disciplini in zanemarjanje treningov.

V letu 1954 se je kvaliteta tekmovaljev zopet nekoliko dvignila, saj je ekipa osvojila naslov prvaka celjskega centra. Posameznice pa so se plasirale:

Knez Danica	385	podrtih	lesov
Kompan Pavla	374	"	"
Pelko Milica	342	"	"
Pečovnik Marija	339	"	"
Bevčič Angelca	338	"	"
Vodičar Lojzka	334	"	"

Ekipa je dosegla skupno 2112 podrtih lesov, kar je za naše prilike zadovoljivo.

Zmagovalna ekipa kegljačic

Poleg prijateljskih tekmovanj na domačem kegljišču so bila takšna tekmovanja še v Šoštanju, Krškem, Rušah, Ajdovščini in Trbovljah. Rezultati odigranih tekem kažejo na menjajočo se srečo, ki so sicer zadovoljivi, vendar nas opominjajo na stalni sistematični trening.

Opazamo, da je ženski ekipi kegljanje bolj zabava in razvedrilo kot pa stremljenje za večjimi uspehi, ker bi lahko z malo več treninga zasedla na republiškem tekmovanju boljše mesto.

Pri vsem tem pa le ne smemo pozabiti uspeha, ki ga je dosegla tovarišica Milica Pelko, ki se je plasirala letos v reprezentanco Slovenije in je tekmovala v hrvatsko-slovenski ligi. Rezultat 387 podrtih lesov je zopet lep uspeh, ki po drugi strani pokrije morebitne slabosti, ki se od časa do časa pojavljajo tako pri ženski kot pri moški kegljaški ekipi.

Seveda je krogla okrogla in napačno bi bilo pričakovati, da mora zmagati vedno favorizirano moštvo; zelo nesmiselna bi bila sploh seveda vsaka športna igra, pri kateri bi bil že v naprej določen zmagovalc.

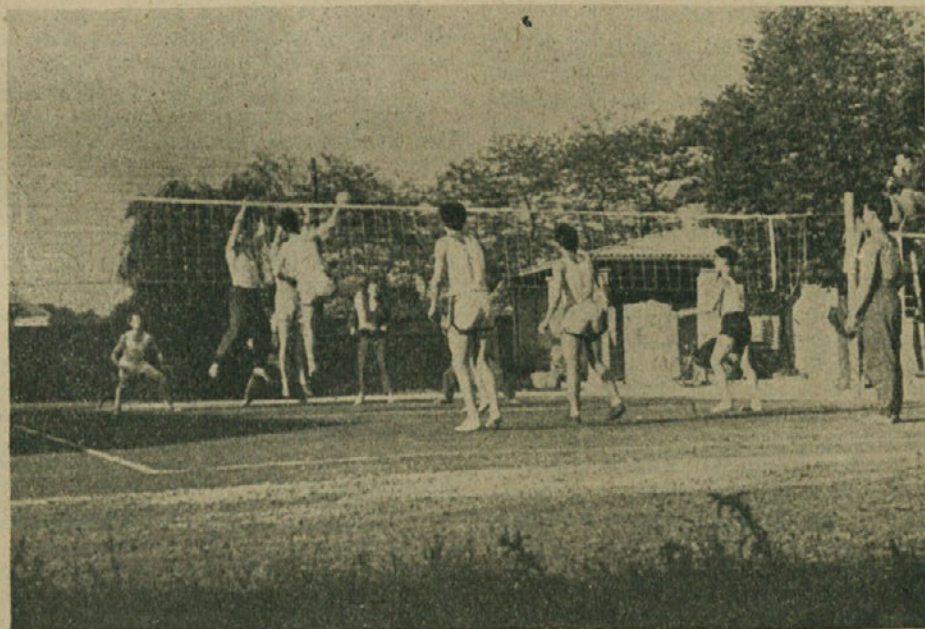
Zato moramo tudi poraze moštva prenesti.

Če trdimo, da je z ozirom na množičnost in kvaliteto pri nas kegljanje na prvem mestu, potem je takoj za njim odbojka. V letu 1955 pa je bila odbojka brez dvoma na prvem mestu.

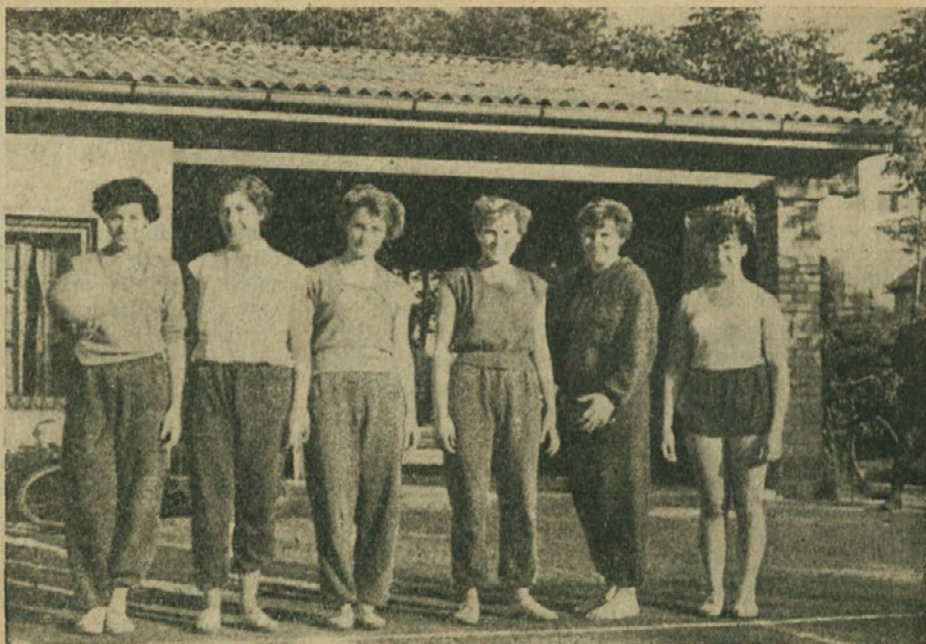
Težko bi napisali vse rezultate — uspehe in neuspehe naših odbojkarjev, ki so jih v teku petletnega obstoja dosegli. — Vzporedno z društvom je bila ustanovljena tudi odbojkarška ekipa, ki je pričela s sistematičnim treningom. Uspehi niso izostali. Moška vrsta se je poleg lokalnega tekmovanja, tekmovanj za sindikalna prvenstva uvrstila na kvalifikacijskem tekmovanju leta 1950 v slovensko ligo. V tej je vseskozi nastopala kot edini predstavnik Celja in ga tudi dostojno zastopala z ozirom na to, da je po svoji tradiciji zelo mlada. Dejstvo je, da ni naš edini cilj vrhunski rezultat, vendar smatramo kljub temu za potrebno, omeniti nekaj rezultatov:

leta 1950 je bila naša ekipa sindikalni prvak Celja;

leta 1951 je osvojila prvo mesto pokalnega tekmovanja med gradbinci Slovenije, kar se je ponovilo še leta 1952 in 1954.

Odbojka: Prizor iz ligaške tekme

Odbojkarice pred tekmo

V tekmovalju za pokal JLA ob priliki proslave Dneva JLA je bila ekipa zopet uspešna in je osvojila pokal.

Sekcija ima doslej registriranih 72 važnejših tekem, vključno prvenstvena tekmovalja v I. slovenski ligi. V tej ligi tekmuje moška ekipa tudi letos in je za enkrat v zgornjem delu lestvice.

Brez dvoma pa bi bili uspehi naših odbojkarjev še večji, če bi jim bil omogočen reden trening. To je namreč težko izvedljivo, ker so igralci zaposleni po vseh gradbiščih podjetja.

Ženska ekipa je začela v letošnjem letu s sistematičnim treningom. Do letos dejansko sploh ni obstajala ter je bila njena ustanovitev šele leta 1955. Odigrana je bila prva tekma, na kateri so pokazale uspehe rednih treningov, saj so zmagale s 3:1 nad ekipo Partizan Gomilsko. Led je prebit — pravijo — in se prav resno pripravljajo na srečanje ob priliki športnega dneva gradbincev v Celju, še bolj resno pa na tekmovalja v slovenski ligi, kamor se bodo vključile. Želimo jim obilo uspehov, saj bodo zopet edini predstavnik Celja in okolice, ki v tej panogi tekmuje v razredu najboljših.

NOGOMETNA SEKCIJA

Nogometna sekcija ima namen, da v okrilju društva vključuje in omogoča redno športno udejstvovanje v tej športni panogi predvsem članom našega kolektiva.

Ravno nogomet, ki je najbolj priljubljen in razširjen, je primerna igra, da na zdrav način razvedri delovnega človeka ob prostem času in ga napravlja odpornejšega in odločnejšega. Kot tak naj bi tudi združeval mlade ljudi kolektiva in jih odtegoval kvarnim vplivom ulice in gostiln. Postopno vključevanje mladih ljudi v športne klube je najboljša pot k obvezni telesni vzgoji, do katere bo moralo priti slej ko prej. Danes si ne moremo misliti mladega človeka, ki ne bi imel razumevanja za vse tisto, kar razumemo za telesno kulturo, zdravim razvedrilom v naravi in ustvarjanjem pogojev za boljše delovno zmogljivost.

Nogometna sekcija ima včlanjenih skupaj 25 članov. Iz tega je razvidno, da je sekcija maloštevilna z ozirom na številčno precej močan kolektiv. Potrebno bo izvesti še agitacijo za vključitev novih članov predvsem iz vrst vajencev. V tem pogledu prednjačijo na gradbišču v Storah, kjer

Nogometaši

imajo kompletno mladinsko moštvo, sestavljeno iz samih vajencev.

Sekcija deluje že od ustanovitve društva in ima do sedaj že lepo preteklost.

Do sedaj je sodelovala na vseh sindikalnih prvenstvih, raznih turnirjih in imela veliko prijateljskih srečanj z različnimi društvi in dosegla zadovoljive uspehe.

Resneje je pričela z rednim delom v lanskem letu, ko se je tudi vključila v prvenstveno tekmovanje Celjske nogometne podzveze. Do tedaj je bilo njeno delo omejeno le na redka občasna sindikalna nogometna tekmovanja celjskih delovnih kolektivov. Kot taka je sekcija tudi živovarila, brez rednega sistematičnega dela in zaradi tega tudi ni mogla ob takih priložnostih zavzeti vidnejšega mesta. Redna vadba je bila sveda tudi onemogočena zaradi zaposlitve članov na raznih oddaljenih gradbiščih izven Celja.

Težave so tudi v tem, ker društvo nima lastnega nogometnega igrišča in so ta v Celju maloštevilna in zato preobremenjena, nam pa zaradi tega dana le na omejeno uporabo.

Vsi člani sekcije so disciplinirani in se trudijo kot pravi športniki in omenjene težavne okolnosti nadomeščajo z večjo požrtvovalnostjo.

NAMIZNOTENIŠKA SEKCIJA

Veliko popularnost uživa v društvu tudi namizni tenis. Aktivno sodeluje v tej panogi 12 članov, dočim je ženska ekipa prenehala z aktivnim delom, čeprav je nekaj časa dobro delovala.

Nemiznoteniška sekcija je sodelovala do sedaj na vseh sindikalnih prvenstvih in ostalih množičnih tekmovanjih mesta Celja. Največji uspeh je dosegla v letu 1953, ko je zasedla na tekmovanju prvo mesto.

Sekcija se udeležuje tudi vsakoletnega tekmovanja gradbincev in je dosegla tudi v teh srečanjih zadovoljive uspehe.

Za bodoče uspešnejše delo bo potrebno tudi za to sekcijo pridobiti več mladine in s tem delo poživeti.

ŠAH V NAŠEM KOLEKTIVU

Bivša menza našega kolektiva v Keršnikovi ulici je bila istočasno tudi prvo zbirališče šahistov. Takrat še v skromnih prostorih menze, saj še ni minilo dobri dve leti po osvoboditvi, se je pojavila v teh prostorih prva šahovnica. Okoli te šahovnice so se zbrali delavci in uslužbenci po truda polnem delu. Bilo je v letu 1947, kj ga lahko označimo kot začetek oziroma

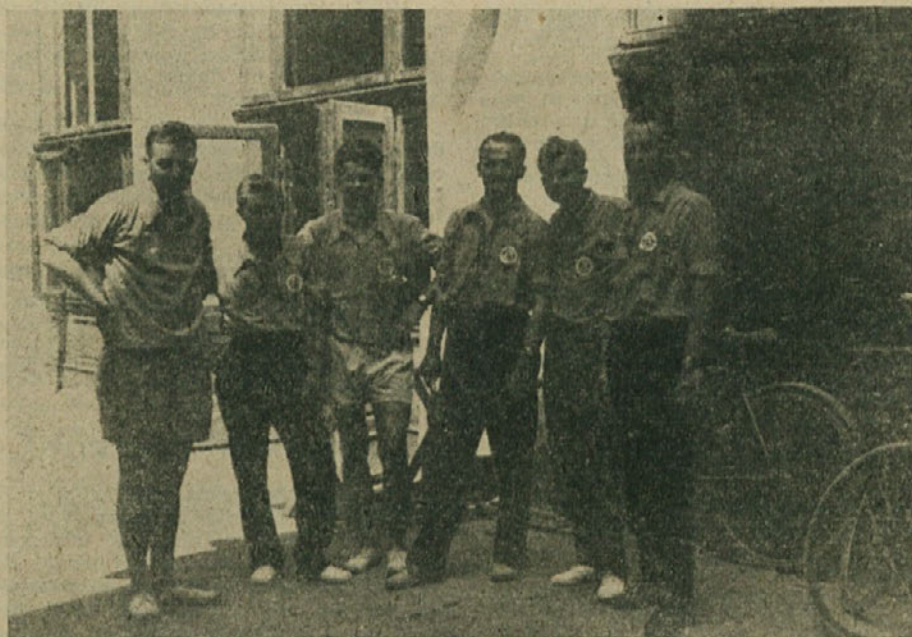
rojstvo šahovske igre v kolektivu. Ta šahovnica je dala povod, da so se pojavile še druge, kjer je bilo vedno več zanimanja za to viteško igro. Čas je prinesel svoje, iz dvobojev posameznikov smo spoznali najboljše šahiste in njihovo moč v igri. Iz tega je nujno sledilo, da smo začeli igrati razne šahovske turnirje, tudi na več deskah, ki so bili organizirani po posameznikih. Ti šahovski turnirji so privlačevali vedno več simpatizerjev šaha iz našega in drugih kolektivov. Začeli so se razni dvoboji z člani sosednih kolektivov, pri tem pa smo spoznali moč naših šahistov in tujih nasprotnikov. Končni zaključek je bil, da smo prišli do spoznanja, da nam moč v igri dovoljuje nastope proti drugim kolektivom. Leto 1947 se je bližalo h koncu, do organiziranih tekmovanj pa ni prišlo z drugimi kolektivi.

Obdobje od leta 1948—1955 se šteje v dobo organiziranega šahovskega tekmovanja. V letu 1948 je pričela delovati novoorganizirana šahovska sekcija pod okriljem sindikalne podružnice kolektiva. Ta sekcija je imela vključenih 20 članov, ki so nastopali v mesecu decembru, ko so se pomerili za naslov prvaka odnosno najboljšega šahista v kolektivu. Že v začetku leta 1949 se je najboljša desetorica naših šahistov v prijateljskih srečanjih merila s sindikalnimi ekipami, med tem tudi z najmočnejšimi v Celju. Kako se je šah

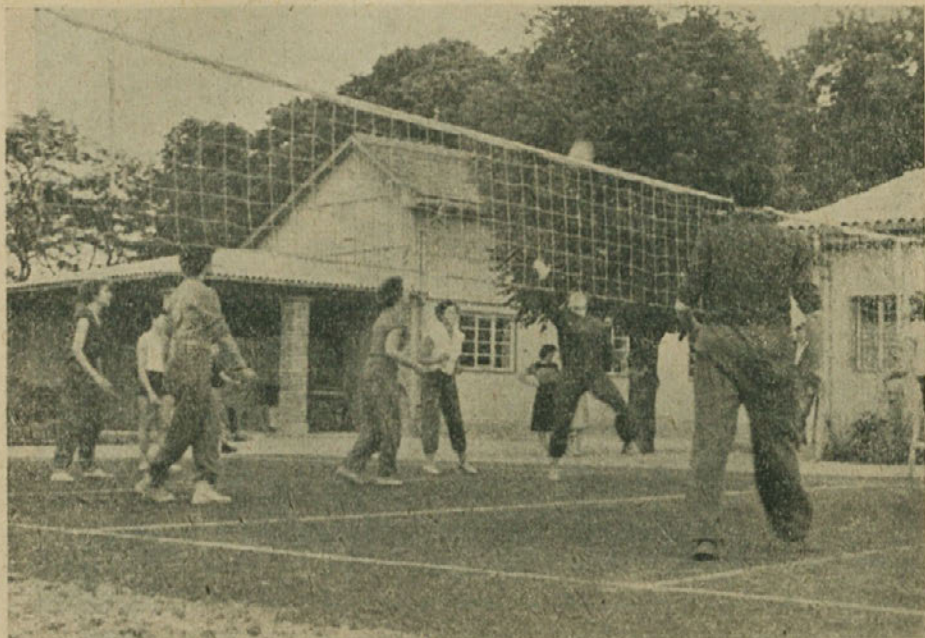
razbohotil v našem rdečem kotičku v Keršnikovi ulici dokazuje to, da so vodilni šahisti raznih šahovskih sekcij zahajali k nam, prirejali tu brzoturnirje, prijateljska moštvena šahovska srečanja in končno organizirali turnirje kategornikov. Tu je sodelovalo na desetine šahistov iz Celja in med temi je bilo mnogo naših, ki so si priborili svoje kategorije in za katere je s tem pričelo pravo šahovsko udejstvovanje. Sodelovali smo z izmenjajočo srečo na raznih sindikalnih prvenstvih, častno nastopali masovno za naš kolektiv na raznih prireditvah istega.

Z materialno in moralno podporo svojih sindikalnih podružnic smo prišli do potrebnih sredstev, s katerimi nam je bila dana možnost prijateljskih in ostalih srečanj po naši slovenski domovini. Po ustanovitvi SKUD ing. Rado Iršič je sekcija sodelovala v okviru istega. V letu svojega razvoja do leta 1953 ob raznih tekmovanjih je prijetno presenečala s tem, da je doprinesla marsikatero točko za zmago nad nasprotniki.

Šahovska sekcija pa je v dobi svojega vzpona do leta 1953 priredila mnogo samostojnih šahovskih tekmovanj, srečanj in turnirjev, na katerih je dosegla vidne uspehe, doživela pa je tudi nekaj porazov od močnih nasprotnikov, vendar predvsem zaradi izostanka nekaterih igralcev.

Ekipa namiznega tenisa

Prva tekma v odbojki med ekipama TVD »Partizan« Gomilsko — Beton Celje

Glavni odbor sindikatov Slovenije je s pomočjo Šahovske zveze Slovenije organiziral v letu 1947 svoje prvo masovno sindikalno šahovsko prvenstvo Slovenije, ki se je igralo ekipno na šestih deskah, posamezne šahovske sekcije pa so imele pravico oziroma je bilo zaželjeno, da nastopijo v tem prvenstvu z več moštvi. S tem v zvezi je organiziral tudi celjski šahovski odbor s pomočjo Okrajnega sindikalnega sveta začetno tekmovanje tega prvenstva v celjskem okraju. Ta prvenstva se ponavljajo vsakoletno in manifestirajo masovnost šaha, istočasno so prirejeni turnirji v Portorožu oziroma Piranu, pomenili politično manifestacijo v naših obmejnih krajih.

Naša šahovska sekcija se je pričela udeleževati na tem turnirju leta 1949-50, vendar je kljub dobremu plasmanu v vseh letih dosegla prvo mesto v Celju šele leta 1953 in si s tem priborila prehodni pokal in pravico sodelovanja v finalnem sindikalnem prvenstvu Slovenije.

Naša sekcija je takrat delovala že v okviru SKUD Rado Iršič in dobila od istega vso podporo za potovanje v Portorož. Prav posebno so se izkazali ob tej priložnosti uprava podjetja Beton, kakor sindikalna podružnica, ki so pomagali zbrati sredstva za potovanje v Portorož ter so tudi moralno podprli svoje moštvo. Uspeh nj izostal,

kajti naše moštvo je zasedlo 6. mesto, kar je bilo za vse sodelujoče presenečenje.

Isto leto so člani našega kolektiva potovali v Novo mesto, kjer je gradbeno podjetje Plonir imelo svoj športni dan. Manjkali niso šahisti, ki so v zelo močni konkurenci osvojili prvo mesto, nato pa porazili tudi sindikalno reprezentanco Novega mesta, kar je bil zopet velik uspeh.

Leta 1954 in 1955 smo si priborili na masovnem sindikalnem prvenstvu v Celju 3. mesto, v letu 1954 s pravico nastopa na slovenskem prvenstvu v Portorožu, v letu 1955 pa 3. mesto ni zadostovalo za sodelovanje na slovenskem sindikalnem prvenstvu v Ribnici na Pohorju, kjer je bila udeležba na okrajnem sindikalnem prvenstvu Celja napram prejšnjim letom manjša, poleg tega pa zaradi konkurence ni bilo tistega zanimanja, ker so bila prva tri mesta oddana favoritom, to je Državnim ustanovam, Cinkarni in Betonu.

V letošnjem letu ima šahovska sekcija namen poživeti delo sekcije na ta način, da bo v hladnejših jesenskih dneh priredila dvojen turnir, na katerem bodo sodelovali vsi kategorizirani v eni, nekategorizirani pa v drugi skupini, da bosta potem tudi nagradi za obe skupini enaki, kar bo zagotovilo čim večjo udeležbo naših šahistov, ki jih imamo sedaj z mladinci okoli štirideset.

Odbor SŠD »Beton«

Šahovska ekipa je bila na tekmovanjih polnoštevilna, poraze je vedno prenesla trezno in v naslednjem kolu so bili zbrani vedno vsi za mizo, kjer so se merili z novimi nasprotniki.

Dejstvo, da je pri podjetju mnogo gradbišč izven Celja, onemogoča večji razmah šaha, kakor je to mogoče pri tovarniških kolektivih, zato je sicer zelo močna sekcija včasih v zelo važnih srečanjih morala nastopiti z rezervnimi igralci, zaradi pomanjkanja finančnih sredstev, ki so skop odmerjena po letu 1953 oziroma 1954.

V bistvu je šahovska sekcija pričela svoje delo s tem, da je priporočala množičnost, ni se ji pa posrečilo obdržati prav vse člane, kajti za šah je potrebno imeti moč-

no voljo, odločnost, pozornost in samoobvladanje, poleg tega pa mnogo vzdržnosti in stremjenja po napredku in študiju, po drugi strani pa so mnogi naši šahisti navdušeni športniki, kar jim vzame dosti časa, da bi se več posvetili samemu šahu, kar tudi ne bi bilo pravilno.

S tem, da je naša šahovska sekcija brez takoimenovanih vrhunskih šahistov, so do sedaj doseženi uspehi tem večji, ker smo ravno z izenačenostjo na vseh deskah dokazali, da smo pravilno razumeli potrebe po udejstvovanju članov našega kolektiva. V bodoče bo šahovska sekcija stremela za tem, da dvigne na splošno kvaliteto šahovske igre poleg uvajanja množičnosti.

Organi delavskega samoupravljanja SGP »Beton«
Celje čestitajo članom kolektiva - športnikom
k doseženim uspehom v času 1950 - 1955
z željo, da začeto delo plodno nadaljujejo.

ŽELEZARNA ŠTORE

Proizvaja in nudi svojim odjemalcem:

Valjane proizvode: okroglo, ploščato, kvadratno, šesterokotno in betonsko železo.

*

Odlitke sive litine, strojne litine, litoželezne cevi s pripadajočimi armaturami, jeklarske in kovaške kokile — vse vrste valjev iz trde litine za potrebe črne in barvaste metalurgije, za mlinsko in tekstilno industrijo.

*

Ognje odporne izdelke: visokokvalitetno šamotno opeko in šamotni malter.

*

Zahtevajte katalog naših izdelkov.

*

ŠTORE PRI CELJU, železniška postaja Štore
industrijski tir Štore.

Telefon št. 21-08 Celje ali Štore 1, bančni račun
štev. 625-T-3, teleprinter 03318

Cementarna

TRBOVLJE

IZDELUJE:

PORTLAND CEMENT ZNAMKE N 400 IN
C 500. PROIZVOD CEMENTARNE TRBOV-
LJE JE ZNAN DOMA, KAKOR TUDI V
INOZEMSTVU KOT VISOKO KVALITETEN.

SLOVENIJA CESTE

SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE
LJUBLJANA, TITOVA CESTA 38

Tel. številke:

32-505
30-817

Poštni predal
240

Tekoči račun
pri NB
604-T-34

Graditev vseh vrst nizkih, visokih ter
vodnih objektov.

Dobavljanje porfirnega agregata v
vseh granulacijah.

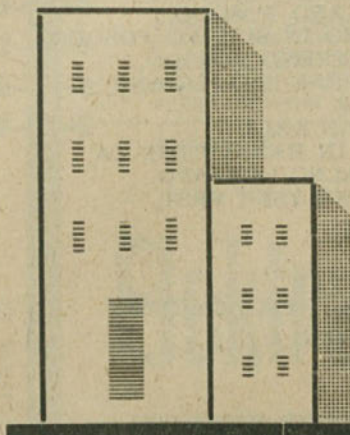
Projektiranje

Specialnost:

Gradnja cest z različnimi sistemi vozišč,
večjih mostnih konstrukcij in predorov.

Polaganje litega asfalta in asfaltnega betona.

»Zidar«

**NAJVEČJE GRADBENO
PODJETJE V KOČEVJU
IZVRŠUJE HITRO IN
SOLIDNO VSA V GRADBENO
STROKOSPADAJOČA DELA.
ZA NAROČILA SE
PRIPOROČA.**

C I N K A R N A

Metalurško kemična industrija Celje

Telefoni: 20-41, 20-42, 20-81, 20-82

Proizvaja za domači trg in izvoz:

Surovi cink 97,80% Zn	Natrijev hidrosulfit
Cinkov prah 97% Zn total	Metalit
Fini cink 99,75%	Natrijev sulfit
Redestilirani cink 99,85% Zn	Natriumsilikotluorid
Rafinirani cink 98,70% Zn	Superfosfat
Cinkovo pločevino	Barijev sulfid
Avtotipijske in offset plošče	Cink sulfat
Cinkove protektorje za kotle	Svinčeni minij
Cinkovo belilo	Svinčeno glajenko
Zvepleno kislino 600 Be	Litopon
Kromov galun	Ultramarin
Zeleno galico	Modro galico

Cenjene stranke opozarjamo, da opravljamo usluge z valjanjem svinca, kositra, anti-monovega svinca in srebra

**TOVARNA
EMAJLIRANE
POSODE
CELJE**

*

NUDI SVOJE PRVOVRSTNE
IZDELKE:

EMAJLIRANO POSODO,
POCINKANO POSODO,
BRUŠENO IN SUROVO POSODO,
POKOSITRENO POSODO,
HIGIENIČNE EMAJLIRANE
IZDELKE,
KOPALNE KADI,
KOTLE IN RADIATORJE ZA
CENTRALNO KURJAVO,
SENČNIKE VSEH VRST,
ITD.

*

Brzjav: EMAJL, CELJE
telefon: 22-71

*

ZAHTEVAJTE PONUDBE!

*

„PIONIR“

Splošno gradbeno podjetje

NOVO MESTO

izvršuje objekte visokih in nizkih gradenj, kapitalne
izgradnje in družbenega standarda.

V svojih stranskih obratih — mizarska delavnica —
mehanična delavnica — žaga — peskolom in podob-
no, izvršuje vsa dela strokovno, solidno in ceneno.

Telefon 13

V sklopu Energetskega sistema Slovenije proizvaja električno energijo za industrijo in široko potrošnjo v svojih elektromehaničnih delavnicah. Izdeluje tudi razno opremo po naročilu za široko potrošnjo in industrijo.

Elektrarna Trbovlje

TOVARNA

The logo for the Aero factory, featuring the word "Aero" in a stylized, cursive script with a small bird-like figure above the letter 'o'.

C E L J E

VAS OPOZARJA NA SVOJE IZDELKE

AERO — akvarelne šolske barvice,
AERO — plakatne tempera barve,
AERO — umetniške tempera barve,
AFRO — karbon papir,
AERO — pisalne trakove,
AERO — matrice za razmnoževanje,
AERO — Diazo-amoniak papir — Jasnit,
AERO — črnila,
AERO — barve za tkanino,
AERO — barve za fla,
AERO — tužila za les,
AERO — Guminol, lepilo za gume,
AERO — Moltin — sredstvo proti moljem

ZAHTEVAJTE NAŠE IZDELKE V VSEH TRGOVINAH!

PLINARNA - VODOVOD

CELJE, LJUBLJANSKA CESTA 25

Telefon 23-10

PROIZVAJA PLIN IN KOKS. IZVRŠUJE TUDI VSA VODOVODNO INSTALATERSKA DELA. ZA NAROČILA SE PRIPOROČA!

Tovarna organskih barvil Celje

Telefon 20-06

PROIZVAJA:

red. olivna barvila za tekstilno in-
dustrijo — žveplena barvila za teks-
tilno industrijo — AZO-barvila za
tekstilno in usnjarsko industrijo —
solno kislino, brezarsko industrijo —
diklor-benzol kot topilo — paradi-
klorbenzol kot sredstvo proti mo-
ljam — natrijev tiosulfat, kristalni,
kot antiklor v tekstilni in usnjarski
industriji — različne intermedie
organske sinteze

PRIMORJE

splošno gradbeno podjetje v AJDOVŠČINI

Telefon: 9 in 63

*

Izvršuje vsa gradbeno stroko spadajoča dela.

Odlično strokovno vodstvo, solidnost, ugodni pogoji,
garancija zajamčena.

Zadovoljstvo investitorjev je jamstvo naše kvalitete.

*

Za naročila se priporočamo!

METKA

**MEHANIČNA
TKALNICA**

CELJE, Ipavčeva ulica 22

IZDELUJE
BOMBAŽNE TKANINE
VSEH VRST!

Telefon 23-90 — Brzjav: Metka Celje

KOVINSKO PODJETJE, CELJE

Vodnikova ulica št. 6
Žiro račun pri NB Celje 620-T-132

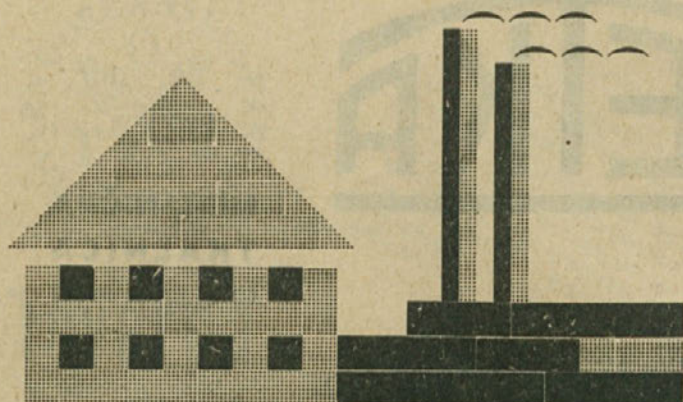
Poštni predal 86
Telefon št. 21-56

IZDELUJEMO:

KALORIFERJE, VENTILATORJE,
KLIMA NAPRAVE, BOJLERJE,
TLAČNE KOTLE VSEH VRST
VELIKOSTI IN IZVEDB,
ELEKTRIČNE KALORIFERJE,
KONDENČNE LONCE OD ½" DO 2",
KLEPARSKE PRIROBNE STROJE,
SUŠILNE NAPRAVE IN PODOBNO.

IZVRŠUJEMO:

MONTAŽE VSEH VRST CENTRALNIH
KURJAV IN SANITARNIH NAPRAV
TER VSA STAVBNA KLEPARSKA IN
KLJUČAVNIČARSKA DELA
NAROČILA IZVRŠUJEMO HITRO IN
SOLIDNO.

SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE

Konstruktor

MARIBOR, SERNČEVA UL. 8

TELEFON 22-12, 21-48.

✧

IZVRŠUJE VSA GRADBENA DELA NA VISOKIH IN NIZKIH GRADNJAH KVALITETNO IN V ZADOVOLJSTVO INVESTITORJEV.

*

ZA NADALJNJA NAROČILA SE PRIPOROČAMO!

Gradbeno industrijsko podjetje

Gradis

CENTRALA V LJUBLJANI, BOHORIČEVA ULICA 24

Telefon: 39-241, 39-242, 39-243

IZVRŠUJE GRADBENA DELA NA OBJEKTIH KAPITALNE
IZGRADNJE IN DRUŽBENEGA STANDARDA.

GRADBIŠČA:

JESENICE,

MEDVODE,

MOSTE,

LJUBLJANA,

KOPER,

ŠOŠTANJ,

RAVNE NA KOROŠKEM,

VUZENICA,

MARIBOR,

KIDRIČEVO,

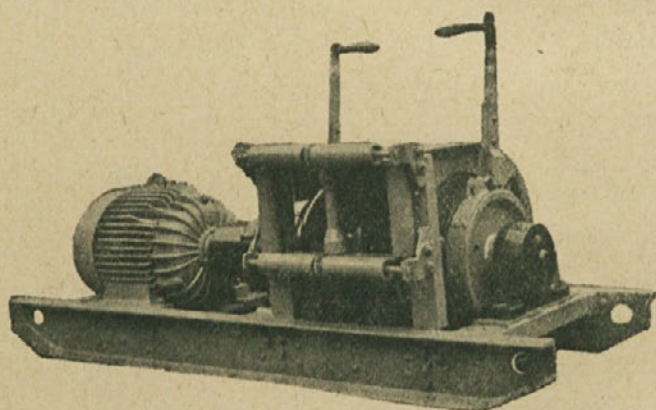
ZENICA.

MEHANIČNE DELAVNICE V LJUBLJANI IN MARIBORU,
LESNI OBRAT V ŠKOFJI LOKI.

DELOVNI KOLEKTIV

čestita delovnemu kolektivu
S G P " B E T O N "
in mu želi še nadaljnjih
uspehov v gradbeništvu!

STROJNE TOVARNE TRBOVLJE